Maandag, 12 Mei 1941 — DAGBLAD — 58ste Jaargang, No. 3296

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel
fl. 1.50 per maand [Arubafl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Vertegenwoordigers voor de Verenigde Staten van Amerika:
M. D. BROMBERG & Associates Inc
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.

Vorsten en Ministers der Lage Landen herdenken 10 Mei.

Italië's Koninkje triomfeert door Tirana.

KONINGIN WILHELMINA SPRAK OOK VOOR BBC.

De koningin verklaarde in een twee-radio-rede, in de Engelse taal voor BBC gehouden, dat het Nederlandse Rijk alles in het werk stelt om haar bezette deel in Europa te zuiveren van Duitse troepen.

„Van Curaçao tot Nieuw-Guinea staat het grote Nederlandse Rijk vastbesloten”.

„Ik wil vandaag tot alle Engels sprekende volken uit naam van het Nederlandse volk mijn vertrouwen uitspreken in de uiteindelijke overwinning. Dagelijks verlaten Nederlandse schepen de havens, geladen met oorlogsmaterialen ten behoeve van de geallieerde zaak. Dit is slechts een manifestatie van de wijze waarop het Nederlandse imperium deelneemt aan de strijd der beschaafde volken om den aanvaller ten slotte schaakmat te zetten. Mijn volk in Nederland vond ook andere wegen om den aanvaller te hinderen. Daarover kan ik hier niet uitweiden, doch ik verneem dagelijks de bewijzen daarvan.

Duitsland drong Nederland binnen; Het grondgebied doch niet de geest! Zowel het bezette als het niet bezette Nederland hebben slechts één overtuiging.

Onze tegenweer moet resoluut zijn en absoluut, omdat onderhandeling of compromis onmogelijk zijn met een vijand, die mythe en leugen als zijn voornaamste wapenen hanteert, en die een politiek voert, welker valse regelen afhangen van de machinaties zijner geheime staatspolitie”

H. M. de Koningin heeft daarna diepgevoelde bewondering uitgesproken voor het Britse volk en zijn regering. En heeft daarna over de Verenigde Staten gesproken in ongeveer dezelfde zin als Zij dit gedaan heeft in haar rede voor Radio-Oranje.

„Het Amerikaanse volk heeft dezelfde beginselen van vrijheid en humaniteit lief, waar wij voor vechten. Het zal nos zeker alle hulp voor die strijd verschaffen. Vele Amerikaanse burgers zijn van Nederlandse oorsprong. Natuurlijk in de allereerste plaats zijn zij Amerikanen, maar tegelijkertijd zijn zij trots op hun afstamming en op het land, waar hun voorvaderen vandaan kwamen. Dat verdiept hun liefde voor onze zaak en de wederzijdse genegenheid onzer volken. Deze banden zijn nog versterkt, doordat mijn dochter in de gelegenheid is geweest jegens President Roosevelt de beginselen uit te drukken, die wij beiden zozeer aanhangen. Ik ben ervan overtuigd, dat de Amerikaanse hulp aan de geallieerde zaak, die reeds ver[illegible] wordt, gestadig zal toenemen. De Amerikanen weten evenzeer als wij, dat de nieuwe orde van den vijand alleen gegrondvest kan zijn op slavernij. Amerika weet ook, dat wij hulp nodig zullen hebben na de uiteindelijke overwinning en dat onze beide landen zullen moeten samenwerken om de wereld weer op te bouwen. de samenleving in menselijke banen te leiden”

Hare Majesteit sprak van haar onderdanen in Europa, die slechts actief konden deelnemen met de strijdkrachten welke zich konden ontrukken aan de macht van de invallers, doch Nederlands Oost-Indië gaat voort zijn leger, zowel te land, ter zee als in de lucht, te versterken. (Londen, (AP) 11.5 en G. P. D.)

GROOTHERTOGIN CHARLOTTE HERDENKT NAZIE-INVAL IN HAAR LAND.

Vastberadenheid en onwankelbaar geloof aan de Britse overwinning en bevrijding van haar land, kenmerkten de rede van Groothertogin Charlotte van Luxemburg,, gehouden voor de BBC:

„Ik vertrouw in de volbrenging van het Britse doel en de vaststelling van een wereld, gebaseerd op de Christelijke beginselen en de fundamentele ideeën van het Britse gemenebest, waar niet de macht het recht is en waar de rechten en de vrijheden gelijkelijk zijn verdeeld tussen kleine en grote volken”.

MINISTER GERBRANDY.

......de eeuwige tragiek van alle Goliaths, dat eens de welgemikte steen hem zal treffen....”

Op de puinhopen van de getroffen Nederlandse Kerk in Austin Friars, het hart van Londen, was de Nederlandse vlag halfstok geplaatst bij het begin van de herdenkingsplechtigheden, terwijl de Nederlanders het volkslied zongen. Premier Pieter S. Gerbrandy verklaarde:

„Vandaag is het een jaar geleden, dat de ons opgedrongen strijd begon, waarbij wij wisten veel te zullen verliezen, maar waarbij wij ook de zekerheid hadden, dat onze eer zou worden gered. De vijand, wien geen middel te gemeen en geen list te laag was, kon ons verzet breken, kon ons land overweldigen, hij kan thans paraderen in het licht en plunderen in het donker, maar de Nederlandse ziel kan hij niet roven. Ook deze Goliath acht zich zelf onoverwinnelijk, doch het is de eeuwige tragiek van alle Goliaths, dat eens de welgemikte steen hem zal treffen. Het schijnt nu nog, dat Goliath onoverwinnelijk is, nog rukt hij voort onder galmend krijgsgeschreeuw. Dat klinkt uit Narvik, uit Den Helder, uit klassiek Athene. Europa schijnt gewond, dat kunnen wij zien op de plek, waarop wij nu staan, maar de geest der overwinnende zekerheid, die rond deze bouwvallen is, klapwiekt reeds over de wereld, de wetenschap daarvan klonk ook door in de toon van Goliaths laatste redevoering. Wij weten: zo zeker als de sterren haar vaste banen hebben, zo zeker is ook de weg van recht en wet, die ooit zullen overwinnen.

Hitler kan westwaarts rennen, oostwaarts vliegen, naar het Zuiden suizen en naar het Noorden oprukken, maar overwinningen behalen betekent niet de oorlog winnen. Dat weet ook de vijand, want hij weet zich afgesloten van de belangrijkste, vitale grondstoffen, hij weet dat wij de zee hebben, dat zijn werkplaatsen door de bommen van de raf worden getroffen, doch dat de werkplaatsen der Britse dominions voor hem onbereikbaar zijn. Hij weet, dat zijn krachtsinspanning haar toppunt heeft bereikt en dat de anderen, met name Amerika, beginnen op hem in te lopen. Dat Engeland, mits het voldoende aanvoer heeft, elke aanval kan weerstaan en dat het, wanneer de superioriteit in de lucht eenmaal zal zijn bereikt, de wijze van de aanval zal bepalen.

Hitler sprak in zijn laatste rede niet met genoegen over de Verenigde Staten, hetgeen begrijpelijk is, want hij zal er niet veel genoegen van beleven. Wanneer de wedloop eenmaal goed aan de gang is, behoeft niemand eraan te twijfelen dat de Engels-sprekende volken de leiding zullen nemen. Hitler kan zoveel arbeid in Europa mobiliseren als hij wil, de werklieden der overwonnen volken vormen een allerminst gewillig materiaal, terwijl de vijand de onontbeerlijke grondstoffen niet uit de lucht kan toveren. De oorlog zal niet kort duren en er zullen nog wel pijnlijke verrassingen komen. Maar de krachten van het anti- nazisme zullen op het einde de sterkste blijken tte zijn. Laat door geen fout, geen verzuim, geen laksheid onzerzijds het hoge ideaal, ons volk te bevrijden, een ogenblik doen terugwijken. Onze koningin heeft de last der vereenzaming en de tienvoudig verzwaarde verantwoordelijkheid aanvaard, die ons allen, die een taak in deze crisis hebben te vervullen, tot nooit vertraagde energie prikkelt. Oost- en **West-Indië** zijn vastbesloten het Moederland in eigen-paraatheid, materiële hulp en zedelijke steun alles te bieden, wat maar mogelijk is. Iedere Nederlander zal dit doen in het jaar van strijd, dat ons nu wacht.” (Londen, (AP) 11.5, en G.P.D.)

BELGISCHE MINISTERS HERDENKEN INVASIE.

Paul Henri Spaak, de Belgische Minister van Buitenlandse zaken, verklaarde in een radio-redevoering jl. Zaterdag voor de B. C. C.: „Wij Belgen zullen al onze onderlinge twisten opzij leggen. Ik smeek mijn landgenoten zich te scharen rond Koning Leopold, die thans gevangen zit en ons bloedend land personifieert. Mijn geloof in de Britse overwinning is volkomen, niet slechts omdat het recht is aan de zijde van Engeland maar omdat de Verenigde Staten en Engeland volledige contrôle hebben over de grootste rijkdommen der wereld.”

Jubert Pierlot, de Premier van de Belgische regering te Londen sprak voor onze Koningin en verklaarde dat alle berichten uit zijn bezet land aantonen, dat ondanks de nijpende hongersnood er een onwankelbare tegenstand wordt geboden aan den Duisen agressor in weerwil van zijn vleierij en dreigementen.

De Belgische Premier wees erop, dat evenals in 1914 de Belgen weigeren zich te onderwerpen aan de leer van vreemde dwingelanden, die ze verachten. Sprekende van de gevechten van het vorig jaar zei hij, dat aan het eind van een achttien-daagse campagne die het Belgische leger zo schitterend vocht, toen het zich wanhopig moest verdedigen tegen een overweldigende meerderheid, de koning krijgsgevangen werd. Zijn niet te vergelijken handeling is de bron van de inspiratie en het symbool voor zijn mensen.”

Hij verklaarde, dat alle Belgische onderdanen buiten het bezette gebied zijn opgeroepen en dat er al een nieuw Belgisch leger klaar staat om deel te nemen aan de Britse verdediging zowel te land, ter zee als in de lucht.

„Wij hebben de enorme bezittingen, die wij in het buitenland bezitten verenigd met die van het Britse rijk, en alle bronnen van Belgisch Congo zijn in dienst van de gemeenschappelijke zaak. Ons Koloniaal leger neemt actief deel aan de schitterende campagne van de imperiale strijdkrachten in Abessinië.” (Londen, (AP) 10.5).

DE KLEINE MAN IN ALBANIË.

Het Italiaanse nieuwsbureau Stefani berichtte, dat bij zijn bezoek aan Albanië Koning Victor Emmanuel III met de grootste vurigheid werd begroet door de bevolking, terwijl zijn auto door de straten van Tirana reed, nadat hij per vliegtuig was gearriveerd. Ciano, die gisteren naar Tirana vloog, verwelkomde den koning aan het hoofd van enkele autoriteiten. (Rome, (AP) 11.5.).

DE AANVAL OP DE BRITSE MIDDELLANDSE ZEEVLOOT.

Geen schade werd veroorzaakt.

De Britse Admiraliteit maakte bekend, dat Duitse en Italiaanse vliegtuigen op Donderdag herhaalde aanvallen deden op de Britse zeestrijdkrachten in het Westelijk gedeelte van de Middellandse Zee, doch dat door geen van de Engelse schepen schade werd geleden.

Het communiqué deelde mede, dat gedurende de operaties in het Westelijk deel van de Middellandse Zee Duitse en Italiaanse vliegtuigen herhaalde aanvallen deden op de Britse eenheden. Deze aanvallen duurden de gehele middag en avond van 8 Mei voort. Geen schade werd geleden door de schepen. De aanval werd onderschept en uiteengeslagen door de marine-gevechtsvliegtuigen, zodat de vijand tenslotte werd verdreven, alsmede door het afweervuur van het eskader. Een van de Britse gevechtsvliegtuigen wordt vermist en een ander is verloren, doch de bemanning gered. De naaste verwanten zullen worden gewaarschuwd.

De vijandelijke aanvallen werden gedaan met torpedobommenwerpers, geëscorteerd door gevechtsvliegtuigen en duikbommenwerpers, eveneens geëscorteerd door gevechtsvliegtuigen. Eens werd een formatie van 25 duikbommenwerpers geëscorteerd door ME 110's schitterend onderschept, uiteengeslagen en verdreven door de marine-gevechtsvliegtuigen, vóór de aanval zelfs kon worden begonnen. De volgende verliezen werden aan den vijand toegebracht: Drie torpedobommenwerpers en een S 79 vernield door het afweergeschut van het eskader; twee torpedobommenwerpers ernstig beschadigd; marine-gevechtsvliegtuigen schoten een JU 87 en twee S 79's neer en beschadigden een JU 87, een ME 110 en een CR 42 ernstig; behalve deze verliezen weet men, dat schade werd veroorzaakt aan andere vijandelijke vliegtuigen (Londen, (AP) 11.5).

WEINIG LUCHTACTIVITEIT BOVEN ENGELAND.

Het Ministerie van Luchtvaart deelde mede in een communiqué, dat op gisteren een aantal vijandelijke vliegtuigen de Engelse kust bij Dorset naderden. Zij werden opgevangen door de Britse gevechtsvliegtuigen en slechts enkele drongen door boven land. Vijandelijke gevechtsvliegtuigen en gevechtsbommenwerpers staken ook de kust van East Kent en het gebied aan de Theemsmonding over doch kwamen ook niet verder boven land. Bij deze aanvallen werden drie vijandelijke vliegtuigen, voor zover bekend, vernietigd. Bommen werden geworpen maar volgens rapporten, tot nu toe binnengekomen zijn er weinig ongevallen te betreuren en werd zeer weinig schade aangericht (Londen, (AP) 11.5).

Het nieuws van vandaag.

Dit nummer staat nog geheel in het teken van de 10 Mei herdenking. Op de puinhopen van Nederlandse kerk in Londen was een bijeenkomst: Pieter Sjoerds Gerbrandy sprak. Voor de microphoon van Radio-Oranje stond een bejaarde Vrouwe: Hare Majesteit sprak.

Dezelfde dag sprak Koningin Wilhelmina nog weer voor de BBC-microphoon. Een korte krachtige mannenfiguur zat voor de Curom-microphoon: de Gouverneur van Curaçao sprak. In Suriname en Oost Indië werd eveneens gesproken, doch helaas is dat gesproken woord nog niet bekend. Berichten over de 10 Mei hedenking in Londen staat op blz. 1.

Hiernevens leest u een artikel over Neerlands Vrijheidsdag op Curaçao, waar de kerken volstroomden, en een keur van sprekers, w.o. de Apostolisch Vicarius en de Gouverneur het gebeuren van een jaar geleden herdacht.

Over de herdenking van de 10e Mei op Aruba, zie blz. 3.

Met ons land vielen de Nazies ook België en Luxemburg binnen. H. K. H. de Groothertogin van Luxemburg sprak voor de radio over haar land. De Belgische Premier Pierlot en de Minister van Buitenlandse Zaken Paul Henri kwamen voor de microphoon. Zie hiervoor op deze voorpagina.

Koninkje Victor Emmanuel III, practisch al ex-keizer van een ineengestort Afrikaans Imperium, houdt rijtoeren door Tirana temidden van de jubilaties van het publiek. (blz. 1.).

De vliegvelden op Sicilië worden door de Raf bestookt. Maar de Raf is ook boven Hamburg, Bremen, Emden, Rotterdam aan de gang (blz. 4). In Libyë kreeg Tripoli het te kwaad (blz. 4).

Uit Tokio komt een bericht, dat Gebiedsdeel N. O. Indië in een geheim vlootverdrag zou zijn betrokken, teneinde de Verenigde Staten de zeeroute naar de Rode Zee te garanderen (blz. 4).

In een geheim consistorie reikte Pius XII pallia uit, Allerlaatste Nieuws, blz. 3.

Volgens een telegram uit Berlijn is Rudolf Hess op 10 Mei bij een vliegtuigongeluk doodgevallen. 47 Jaar oud. 1 September 1939 na Goering als Hitlers opvolger benoemd.

10 Mei op Curaçao herdacht.

ONZE GODSHUIZEN WAREN VOL.

Kerkelijke en Wereldlijke autoriteiten spraken.

Minuut stilte mislukt bij gegebrek aan organisatie.

Zeelieden herdacht door vele sprekers.

Rustig en vreemd waren de straten op Zaterdag 10 Mei 1941. Winkels bleven gesloten. Andere gingen open. Nog weer een andere deed van twee openslaande deuren de ene open, liet de andere toe. De mensen waarden rond in de onzekerheid, of zij oranjeknoopjes zouden dragen of niet. Eerst eens kijken wat anderen doen, want persoonlijk initiatief gaat bij de Nederlandse schuchterheid vaak te loor. Vlaggen waren er niet, behalve de fier in top gehesen gouvernementsvlag — fris gewassen na een week van rust, toen de Gouverneur toch op Aruba was en zij niet behoefde te waaien — en enkele andere officiële dundoeken, die elke dag wapperen op de passaat. passaat.

Zelfs in de bedrijven was er een sfeer wat twijfelachtigheid en de enige plaatsen, waar van deze onzekerheid niets te bespeuren viel, dat waren de kerken, waarheen — de nood léért immers bidden — de mensen dromden.

Alle kerken waren vol en mensen, die anders licht geneigd zijn minder aandacht aan deze voornaamste sociale functie te besteden, trokken naar het bedehuis als een voorbeeld voor velen. Nederland is een Christelijk land en de godsdienst is te allen tijde het substraat voor het staatbestel geweest. Er zijn weinig landen, waar de Vorst alle Zondagen ter kerke gaat, nog minder waar zulks in het publiek plaats vindt als ware het de gewoonste zaak ter wereld (wat het in feite is).

Er zijn weinig landen, waar de godsdienst in al zijn vormen, zulk een stempel op de maatschappij heeft gezet als in Nederland. Het is de zwaarste dobber voor den Satan, die het land overweldigt en het losrukken wil van de wortel der godsvrucht, waarop het „bloeide als een palmboom, en opwies als een ceder van de Libanon.”

De Bisschop van Eleutherna: „....met wapengeweld kan de verloren vrijheid niet herwonnen worden....”

De eerst gehouden kerkdienst was die, welke gehouden werd in de katholieke kerk op Otrabanda. Zijne Excellentie de Gouverneur met Familie, verschillende Hoofdambtenaren, lagere functionarissen, hoge en lage militairen van alle wapens, luisterden de functie op. De Zeereerwaarde Pastoor van Sint Anna zong de Mis en de Apostolisch Vicarius hield de preek: „Wij kunnen ons haast niet indenken hoeveel er geleden is en nog wordt. Vrouwen en kinderen worden van hun haardsteden verdreven. Ze zwerven doelloos rond. Hare Majesteit de Koningin en de ganse Koninklijke Familie moesten vluchten en zitten verspreid over de aardbol in ballingschap...... Het geloof in Nederland is sterk...... Christus heeft gezegd: Wie in mij gelooft, zal leven in eeuwigheid......”

„Het Hakenkruis is een ander dan het kruis van Christus. Als wij met het kruis van Christus strijden, kan niemand ons weerstaan. Het kruis van Christus zal overwinnen. Maar daarom moeten wij bidden. En nogmaals bidden. Met wapengeweld kan de verloren vrijheid niet herwonnen worden,” hoorden allen den hooggewijden spreker verklaren, die doorvoer om te herinneren aan Harer Majesteits oproep voor geestelijke herbewapening, die iets gans anders wil zijn dan een op het geweld der wapenen rustende vrede.

„Wij moeten bidden, niet slechts vandaag, maar elke dag weer opnieuw. Geen duurzame vrede is immers mogelijk, als wij niet beginnen onszelven te verbeteren en te hervormen, op die innerlijke ommekeer rust de vrede hecht en stabiel......”

„Velen hebben hun leven gegeven voor de vrijheid van Nederland, velen doen dat nog en Wij gedenken hunner in onze gebeden. Maar vooral de zeelieden trotseren ontzettende ge-

waren voor het vaderland, omdat zij weten, dat het nodig is voor de bevrijding van het moederland: Onze hulp is in de Naam des Heren......"

De Rabbijn van Emanu-El: „.....geloof en hoop kon ons volk niet ontnomen worden, de Eeuwige waakt over Zijn volk als ten tijde van Esther....."

De procureur Generaal, Mr. Th. van der Laan zat als gedelegeerde van het Bestuur op het podium in de Tempel, synagoge van de Nederlands Hervormde Israëlietische Gemeente „Emanu-El", waar Rabbijn Alvarez Correa een dienst leidde in de morgen van Zaterdag. Nevens hem zaten de voorzitter van het kerkbestuur, Engelse officieren, enkele consuls.

Met gebeden en zangen herdachten de kerkgangers, wat gebeurd was en wie zou er meer te gedenken hebben dan rasgenoten van die in ons volk verankerde volksgroep, welke het onder het huidige schuimbewind het zwaarst te verduren krijgt: de Joden? „Gezegend Hij, die komt in de Naam des Heren", aldus de Rabbijn, die hiermede een contrast tekende tussen de komst van God en die van Hitler.

„Wij waren juist een jaar geleden hier bijeen om de zegen des Eeuwigen af te smeken, maar onze bede werd niet verhoord. Nu zijn wij weer bijeen in de Naam van Hem, die landen en volken in Zijn hand heeft...... Voet voor voet werd de grond van ons vaderland veroverd, maar onze jongens zwichtten voor de overmacht. Herdenken wij in stilte die jonge levens... Richten wij onze ogen op de toekomst. Wel zijn er moeders bij de graven van haar zonen, wel leggen de meisjes kransen op de rustplaatsen harer beminden, maar dit alles gaat voorbij. De toekomst blijft immers ons! Wel konden zij ons de vaderlandse bodem ontnemen, maar geloof en hoop kon ons volk niet ontnomen worden, en wie die heeft, is zeker van de toekomst... Wat die toekomst in de schoot verborgen houdt, is nog niet te zeggen. Het ziet er allerdonkerst uit, want toen de heirscharen die bij Magenta, Austerlitz, Solferino en Verdun hadden gewonnen, het onderspit dolven, vielen ook Hongarije, Roemenië, Bulgarije, Joegoslavië, Hellas.

Maar de historie van Israël doet zien, dat de Eeuwige waakt over Zijn volk... Toen eens Israël aan de rand van de afgrond stond, was daar Esther, die het werktuig in Gods hand was en de tempel werd herbouwd tot het stralend middelpunt van al wat Israëliet heet. Als wij het oog gericht houden op de opbouw van ons vaderland rond zulk een geestelijk middelpunt, dan zal de Eeuwige evenals met het volk Israël ten tijde van Esther ons Nederlandse volk geleiden naar een nieuw, vrij en onafhankelijk volksbestaan onder leiding van de Oranjes".

Rabbijn Jessurum Cardozo: „Dieu et mon Droit". — „God, Oranje en Israël — God zij onze getuige!"

De grote Snoga was vol. Mr. F. C. Gronemeyer zat in de bestuursbank als afgevaardigde van het Gouvernement. Ook waren aanwezig, Dr. Goslinga, de Engelse Consul, de Consul der Verenigde Staten, enkele Engelse officieren, Kolonel van den Donker, vooraanstaande leden van de Curaçaose Jodenheid: Prof. Oppenheim, Statenlid Capriles, Persdienstchef Elias, Rabbijn Correa, Heren Maduro en vele anderen.

Hier zou een demonstratie gegeven worden van een ander deel onzer bevolking, de indertijd uit Portugal verdreven Joden, die in Nederland asyl kregen. De trouw der gelovige Joden aan Nederland en Oranje is spreekwoordelijk geworden. Bij bezoeken aan de hoofdstad placht Hare Majesteit steeds een rijtoer door de Jodenbuurten op het programma te plaatsen. Nu dreunen de baggerlaarzen van moordenaars en Jodenvervolgers door die wijken. Daar zingt Rabbijn Cardozo reeds een gebed gehuld in de prachtige wade des gebeds. Het is een inleidende smeking om gebedsverhoring.

Uit de schat, die een oud volk aan traditie bezit, wordt iets gepuurd ter opluistering van deze dienst. Slechts de fijnproever der historie nipt hier aan de kelk der traditie, als hij staat in het Godshuis welks vloer met een zandlaag bedenkt is als herinnering aan die Tabernakel van zoveel duizend jaren her, die bij een andere Jodenvervolging in de zanderige woestijn werd opgericht.

Het is vreemd in een plaatsje van het materialistische Westen nog deze minne der traditie te ontdekken. Vele Joden hebben ook dat oer-geloof hunner vaderen vaarwel gezegd en het liberalisme omhelsd. Maar juist de gelovige Joden vormden in ons land voor Mei 1940 een hechte laag der bevolking.

Rabbijn Baruch Dùcque schrijdt naar voren. Het koor zingt. De H. Arke wordt geopend en vol eerbied en ontzag worden de heilige Wetsrollen naar de Theba in het midden der kerkzaal in processie overgebracht. Als gewijde personen zijn de Wetsrollen in siermantels gehuld, en als afbeeldselen van de hemelse majesteit, die ze gaf, zijn ze met zilveren kronen getooid.

De Rabbijn zingt gebeden voor het herstel van Nederlands onafhankelijkheid, voor de Regering, voor de Weermacht en die onzer bondgenoten, en al het volk staat in eerbied rond de Rollen der Wet Gods, met wier navolging, ook in het sociale leven, het thans niet meer zo nauw genomen wordt.

Als de Rollen weer in de H. Arke zijn gedeponeerd, reciteert Rabbijn Ducque enkele gebeden voor het Koninklijk Huis en de Overheid, het koor zingt, en Rabbijn Cardozo betreedt de kansel: „Vervloekt zij de man, die zich op den mens verlaat en zich van God heeft afgewend. Gelukzalig hij, die op God vertrouwt en wiens enige toeverlaat de Heer is", citeert hij uit Jeremias. Ook hier gaan eerst aller gedachten terug naar de kerkdienst van een jaar geleden, die zonder verzoek spontaan gehouden werd.

„Wij hebben 's hemels bijstand afgesmeekt. Sindsdien is een jaar van rampspoed en godslastering voorbij gegaan...... Het schandelijk bedrog zegevierde...... Heeft het wel zin de 10e Mei zulk een belang toe te kennen? Wonden open te rijten...... Zullen wij zwichten voor den Satan, of het lichtend voorbeeld van Koningin Wilhelmina volgen en ons scharen aan de zijde van een bondgenoot, die wel niet direct hulp kan bieden, maar in wiens vaandel geschreven staat ‚Dieu et mon Droit'...... De betekenis van deze dag ligt o.a. in de onverbrekelijke band tussen God, Oranje en Israël. Om dat eeuwenoud verbond te hernieuwen, en te versterken, zij God onze getuige. ......Wij strijden met het Nederlandse volk de strijd tegen den Satan...... Vervloekt is de man, die vertrouwt op de millioenen lijken en de puinhopen der steden...... Ziet, Ik leg voor u het goede en het kwade, leven en dood, doch gij zult het leven kiezen," besloot de Rabbijn in zichtbare ontroering, toen hij de armen ten hemel hief en als een oudtestamentische Jood in Messiaanse verwachting uitriep: **„Spoedig, o God."**

Minuut stilte mislukt.

Om twaalf uur werd een minuut stilte betracht. Althans dat werd gepoogd. Want deze fijne geste was eigenlijk het enige op deze herdenkingsdag, dat volkomen mislukt is. Oorzaak: afwezigheid van doeltreffende organisatie. De luchtalarm-sirenes konden bijna nergens gehoord worden (behalve op de Isla, eigen sirenes). Daar er geen twee klokken gelijk lopen op Curaçao, ontstond een hopeloze verwarring van mensen, die het al twaalf uur hadden en anderen, die meenden — vaak heftig — daartegen te moeten protesteren. Vertrouwende op de hoorbaarheid van de sirenes, was de verwarring in fabrieken en bedrijven nog groter. Waarom hebben de organisatoren niet aan de bedrijfsleiders laten weten, dat na genomen proeven de sirenes onvoldoende waren — dit had men toch dienen te weten — en dat daarom de bedrijfsleiders zelf voor eigen bedrijf de zaak zouden organiseren? Op de Emmabrug kon men de sirenes wel horen. De mensen die er op liepen, overigens weinige, liepen aarzelend door, echt op zijn Nederlands, te schuchter om openbaar van gevoelens blijk te geven, dus stil te staan. Toen anderen stilstonden, weer doorgingen, nogmaals stilstonden, kwam de boel langzamerhand tot rust. Inmiddels was de minuut al voorbij. De meeste chauffeurs bleven in hun auto zitten, anderen reden rustig door. Terwijl men doende was te pogen een minuut stilte te betrachten in het aarzelende gewirwar van Punda, tuften de auto's luid door Otrabanda. In omgeving van de Emmabrug namen mannen hun hoeden af. Een schutter leunde lummelachtig over de brugleuning. Op Negropont toonde een dame haar fijn gevoel door met een pas gekochte biefstuk onder de arm tijdens de minuut stilte een truckje aan te roepen, en de man, die anders zijn kwartje toch in eens anders beurs zou zien verdwijnen, gaf toe. Het individualisme der Nederlanders, gepaard gaande met de algehele ontstentenis van organisatie, nog verergerd door ontoereikend functionerend alarmmateriaal, het ongelijk lopen der klokken, de afwezigheid van gemeenschapszin en de schuchterheid van den Nederlander om in het openbaar van zijn gevoelens te doen blijken, dit alles tezamen heeft hier een publieke wanpraestatie geleverd, die beter niet gehouden ware, dan in deze vorm op zulk een dag te mislukken.

Directeur Noorduyn. „....God behoede ons Koninklijk Huis ......Groot is onze bewondering voor de mannen van de marine en koopvaardij".

In sobere versiering stond het portret van Hare Majesteit tussen Nederlandse en Engelse vlaggen. Vijftot zeshonderd man was even na twaalven aanwezig in de Asiënto-club, waaronder alle Isla-groten. Een tiental zeelui in werkpakken was waarschijnlijk zo van het werk komen lopen.

„Wij zijn bij elkaar op de eerste verjaardag van de overrompeling van Nederland", begon Directeur J. Noorduyn, die na enkele inleidende woorden over het wansucces om Nederland snel, in één dag te nemen, gewaagde van de misdaad aan Rotterdam begaan.

„Rotterdam zullen we nooit vergeten", riep hij uit. „Onze ontsteltenis was groot, toen wij hoorden, dat Hare Majesteit vertrokken was...... Nu zijn wij Haar dankbaar...... Haar verblijf buiten de greep van den overweldiger geeft kracht en steun. God behoede ons Koninklijk Huis......" Wij lijden met hen mede, die in het concentratiekamp zitten...... die hun leven gaven...... groot is onze bewondering voor de mannen van de marine en koopvaardij...... Wat van u verwacht wordt, ligt uitgedrukt in de woorden van een artikel in het eerste nummer van het Orgaan van het Comité Nederland: Trouw aan Oranje, offervaardigheid, geen doelloze critiek op de wettige overheid...... Laten wij de jeugd opvoeden in vaderlandse geest......"

Twee coupletten van het Volkslied, uitroepen „Leve het Vorstenhuis, Leven onze Zeelui, Leve onze Directeur." Toen ging men stil naar huis.

De Curom, die de gehele dag actief was, en reeds de dienst uit de r.k. kerk en de Snoga had uitgezonden, gaf in de middag ook de rede van Hare Majesteit. Mejuffrouw Wouters las haar voor.

Des avonds stond de Curom microphoon weer opgesteld in de Fortkerk, waar Gouverneur en Familie over de binnenplaats van het Fort heengewandeld waren, toen Ds. H. W. Eldermans de dienst met gebed en zang opende. Aanwezig waren ook hier weer enkele hoofdambtenaren, Overste Van Beek, Kol. van den Donker en een ganse schare van officieren en andere militairen van alle wapens.

Ds. H. W. Eldermans: „...de ‚waerelt' verplettert als in een vijzel..... God geeft altijd antwoord."

In het leven komen telkens van die ogenblikken voor, dat er een zwarte wagen voor de deur staat. Dat is droefenis. Maar enige meters verder gaat alles zijn gewone gang. Nieuwe huizen zijn in aanbouw en oude worden afgebroken. Alles beweegt. Stammen en volken vormen zich tot steeds volmaakter organisaties. Meestal bemerkt men van die staten weinig in het leven. En dat is maar goed ook, want de staat is meestal niet anders dan een machtsinstituut, geboren uit eerzucht...... En zulke staten gaan weer ten gronde, wanneer een vloed van vliegtuigen erover komt en de gehele ‚waerelt' verplettert als in een vijzel. Dan roept de mens om God, en God geeft antwoord...... God geeft altijd antwoord, want het is, zoals Jesaja zei: De hemel is mijn troon en de aarde de voetbank mijner voeten... al deze dingen heeft Mijn hand gemaakt en toch sla ik acht op de nooddruftigen......"

God is a.h.w. de bewegende kracht van de gehele mensheid en wanneer de mensen eigen goden gaan maken, ontstaan tussen de volksgroepen ruzies, onder taalgroepen misverstanden en onder godsdiensten verketteringen......Wij hebben allen liefde voor onszelven, voor onze stad, op zijn best ook nog wat vaderlandsliefde. Maar wanneer er geen naastenliefde is, komt er iets onwaarachtigs in ons leven, daarom moeten wij beginnen met naar de stem in ons te luisteren, dan pas leren wij anderen begrijpen. Herdenken wij het verleden; levenden en doden, scharen wij ons daarom rond Koningin Wilhelmina, die ons voorgaat in deze liefde tot God. God sterke haar, God sterke ons allen."

Het was 20 uur, toen deze dienst voorbij was en de Gouverneur spoedde zich huiswaarts, omdat de Curom onverbiddelijk is in het vaststellen van tijdstippen.

Terstond ving Zijne Excellentie dan ook aan:

„Heden is het een jaar geleden, dat het neutrale Nederland op de meest laaghartige en minderwaardige wijze door de Duitsers werd overvallen."

De Gouverneur beschreef de inval door de Duitsers, die hij „de barbaren van Europa" noemde, die een alomvattende aanval lanceerden om te geraken tot wereldheerschappij.

„Bij het najagen van dit ideaal, dat naar mijn vaste overtuiging uiteindelijk zal blijken een hersenschim te zijn, ging hij [Hitler] uit van het beginsel, dat de Duitsers helaas nog huldigen en feitelijk altijd gehuldigd hebben, dat het doel de middelen heiligt......"

......Op deze dag herdenken wij heel in het biezonder degenen ,die een jaar geleden in een heldhaftige worsteling tegen een overmachtigen en niets ontziende vijand het leven lieten, alsmede degenen, die hun trouw aan Vorstin en Vaderland na dat tijdstip, dus gedurende de bezetting, met de dood moesten bekopen......

......Dank zij de heldhaftige strijd in in het biezonder degenen, die een jaar niet alleen door Neerlands weermacht, maar door allen, die een wapen konden hanteren,

dank zij het niet minder heldhaftig optreden van Hare Majesteit,

dank zij Harer Majesteits doorzicht en dat Harer Ministers, kwam de capitulatie van een deel der Nederlandse weermacht later dan in het Duitse veroveringsplan was vastgesteld en kwam van een doden of gevangennemen van Hare Majesteit, de leden van Haar Koninklijk Huis en Hare Ministers Gode zij dank niets......"

Hitlers berekeningen faalden en werden beschaamd vooral door de mislukte poging Koningin en Regering te ontvoeren. Onze zeemacht heeft zich bij de Britse gevoegd, koopvaardijvloot, nieuwe strijdkrachten uit Canada, piloten, economische hulpbronnen, gelden van over de gehele wereld verspreide Nederlanders — dit alles bracht de Gouverneur in zijn rede naar voren. Voor de overwinning, aldus de Gouverneur evenwel nodig:

„Vertrouwen in God, Trouw aan Hare Majesteit Koningin Wilhelmina, vertrouwen in de regering en in hen, die de regering in haar zware en moeilijke taak terzijde staan, de grootst mogelijke samenwerking en last but not least steun aan het wettig gezag.

Aan ons om te zorgen, dat het kostbare bloed van duizenden en nogmaals duizenden Nederlanders niet tevergeefs heeft gevloeid,

aan ons er voor te zorgen, dat onze broeders en zusters in het bezette gebied niet voor niets lijden onder Duitslands tyrannie,

aan ons er voor te zorgen, dat alle gebrachte en nog te brengen offers niet nodeloos gebracht zijn of gebracht zullen worden.

Leve de Koningin, Leve het Vaderland!"

Ds. H. W. Kroeze: „Men heeft het leven willen losmaken van God en het leven in zichzelf gesteld...."

In de Protestantse Kerk op Rio Canario werd een gemeenschappelijke dienst gehouden van de Prot. Gem. Emmastad en de Gereformeerde Kerk. Dr. Bonne woonde de dienst namens Z. E. den Gouverneur bij.

De kerk was overvol, het publiek stond tussen de banken, toen Ds. H. W. Kroeze over Jesaja 26 : 9 b preekte: „....want wanneer Uwe gerichten op de aarde zijn, zo leren de inwoners der wereld gerechtigheid".

De predikant gewaagde in een schoon gestelde predicatie van de realiteit des doods, die thans tot den meest oppervlakkigen mens is doorgedrongen in een wereld, die kraakt als een volgeladen oogstwagen (beeld uit Amos). Daarbij komt de overweldiger, die met alle middelen tracht de mensen te richten naar eigen antichristelijke ideologieën.

‚Zeker de daden van den overweldiger zijn onrechtmatig, maar staart u daar niet blind op, richt het oog naar God, die door Christus de wereldgeschiedenis leidt. Maar men heeft het leven willen losmaken van God en het leven in zichzelf gesteld. Het is de taak der Kerk Gods gericht hierover op de wereld te proclameren. Het is dwaas der Kerk te verwijten, dat zij deze ramp niet heeft tegengehouden, terwijl zij juist door de prediking dit alles heeft willen voorkomen. Willen zij betere omstandigheden, dan zal de wereld eerst moeten erkennen Gods gerechtigheid, die verbrijzelt en geneest. Dit wil niet zeggen, dat wij in alles moeten berusten. Wij moeten alles doen om te herstellen. Wij zouden slechte vaderlanders en christenen zijn als wij niet uit alle macht medehielpen te herstellen.

„Maar allereerst, laat deze tijd worden voor u een gericht, omdat gij daaruit zoudt leven. Doe Gij, o God, naar Uwe raadsbesluiten."

Ds. C. Th. Steenstra: „Gods belofte was voor den Profeet voldoende.... zonder de vrede des harten geen wereldvrede mogelijk."

Ook Ds. C. Th. Steenstra sprak. Het ging over hetzelfde Bijbelhoofdstuk, de vers 12 a: „Here, Gij zult ons vrede bestellen." „Iets voorlopigs heeft deze herdenking...... Wij herdenken, als ware het reeds vrede...... Die vrede heerst evenwel nog niet, en alleen in goede ogenblikken gaan wij zover, dat wij zeggen, dat hij komen zal „met Gods hulp". „Maar wat als God eens niet helpt?"

„In het bijbelhoofdstuk wordt Jerusalem bedreigd door een anderen Führer. God belooft Jesaja (Isaias) hulp om Jerusalem te redden. Dat was voor den profeet voldoende. Hij was zeker van de vrede...... Ook wij hebben zekerheid...... wij zullen vrede hebben...... hij is er reeds, want Jezus Christus heeft een gemeente gesticht... het is een Godsvrede, want God heeft vrede gegeven in Jezus Christus. Wie kan ons nog iets doen? Neemt die vrede mede in uw hart...... De vrede Gods, onzichtbaar en eeuwig...... Wie die vrede heeft, heeft rust...... In Gods vrede is slechts die andere vrede vrede mogelijk......"

Nationale avond.

Voor de Curom werd Zaterdag een nationale avond gegeven, die geslaagd is. Het is hier niet de plaats de praestaties, die geleverd zijn te beoordelen. Hiertoe zij naar de rubriek „Curaçao" verwezen. Dr. Wybojan Goslinga sprak over „Quis est homo qui non fleret", een versregel uit een Latijns kerkgezang.

Dr. Wybojan Goslinga: „......veertien maal loog Hitler Nederland voor."

„Wie onzer zou niet wenen bij de aanblik van zoveel materiële verwoesting, lichamelijk leed, angst, van zoveel woorden, van zoveel onrecht. Wie onzer zou niet mede-lijden met ons vertrapte volk? Van ons mooie Nederland met zijn prachtige antieke gebouwen, opgericht door een kunstzinnig en arbeidzaam voorgeslacht en geconserveerd door onze prachtig werkende monumentenzorg......

Wie zou niet wenen bij de ruïnes van Middelburg, de puinhopen van Rotterdam, de fraaie moderne bouwwerken, met name onze prachtige bruggen en sluizen, die zijn opgeblazen.

Doch dit zijn nog slechts materiële verliezen, al blijft men vragen: waarom? En al komt ons een brok in de keel, al is het maar bij het aanschouwen van alle ellende op een plaatje.

„Chronologisch werd Curaçao eigenlijk nog eerder dan Nederland getroffen door de ramp van de Simon Bolivar...... Deze vreselijke gebeurtenissen, waarbij Curaçao zoveel offers moest brengen, worden door de Meidagen ook weer vlak voor ons geplaatst. Beide rampen, die van November 1939 en die van Mei 1940, vonden haar oorzaak in dezelfde boze geest, die rondwaart, zoekende wien hij zou kunnen verslinden. Overal, èn op Curaçao, èn in Nederland worden in deze dagen de oorlogsslachtoffers herdacht en wij worden er vol van: de vragen **waarom** en **waartoe** al dit leed, al die gesneuvelden al dit vermoorden, al die gewonden onder onze familieleden, want we waren in Nederland één grote familie......"

Wie zou niet wenen bij de gedachte aan de concentratiekampen, waar velen door honger, kou, slaag in de dood gedreven, „omdat ze niet willen knielen voor den Führer"? Onze vijand bedient zich van een wapen, dat wij nooit kunnen of mogen of willen overnemen, nl. de leugen. Niet minder dan 14 maal verklaarde Hitler, dat hij Nederland nooit zou aanvallen en hij liet gelijktijdig reeds aanvalsplannen ontwerpen......

Wij mogen geen wraakgevoelens koesteren, doch wel een onbedwingbare aandrift tot rechtsherstel. De oorlog heeft aan het Duitse volk ondanks alle overwinningen het onherstelbaar verlies van de ethiek toegebracht, terwijl ons volk juist door het aangedane onrecht en de wijze, waarop het daarop gereageerd heeft, hoger is gestegen. Alles is verloren, behalve de eer, zei Generaal Winkelman.

Als echter één gebiedsdeel lijdt, lijden de andere mede...."

Zoals de reddingsploeg niet rust voor en aleer de slachtoffers uit hun benarde positie zijn verlost, moeten ook wij niet rusten voor het onrecht is teniet gedaan....... Als we het eenmaal mogen beleven, dat onze geliefde Vorstin, evenals de keizer van Abessinië terugkeert naar haar wettige residentie, dan zal niemand onzer zijn tranen kunnen bedwingen, dan zal het evenals in 1813 bij de terugkeer der Oranje's een wenen van blijdschap zijn...... De intocht van Koningin Wilhelmina zal betekenen een triumph van de waarheid over de leugen, van het recht over het onrecht, van de vrijheid over de slavernij, van het licht over de machten der duisternis."

Geve God dat spoedig de dag kome, dat Nederland zal herrijzen.

Aldus herdacht dit Eiland Neerlands **Vrijheidsdag.**

DUITS COMMENTAAR OP VERKLARING VAN JAMES ROOSEVELT.

Bij het commentariëren van de verklaring van James Roosevelt, de zoon van den President der Verenigde Staten, dat de Verenigde Staten reeds in oorlog zijn, zeide het blad „Anzeiger", dat „kinderen en gekken gewoonlijk de waarheid spreken", hoewel in dit geval het slechts de naïeve herhaling is van het verlangen van zekere oorlogsstokers. (Berlijn, (AP), 11.5).

ARUBA

HERDENKING VAN 10 MEI.

De dag werd begonnen met een gezongen H. Requiemmis in de parochiekerk van den H. Franciscus te Oranjestad. De H. Mis was voor alle doden, die in de strijd voor het vaderland gevallen zijn. Even voor 7.30 uur traden de manschappen van de Militaire troepen, Kon. Mariniers, Kon. Landmacht, V.K.C.-ers en Schutterij aan en namen plaats aan de rechterzijde van het middenschip achter de voor de officieren en onderofficieren gereserveerde plaatsen.

Allereerst de Gezaghebber en zijn vrouw, de commandant der Schotse troepen en vrouw, Kapitein van der Spek en verder vele Nederlandse en Engelse officieren.

De rechterzijde van het middenschip dezer grote kerk was geheel gevuld met militairen.

Links in het Middenschip hadden plaats genomen de Landraden, Statenleden Kantonrechter, de directies van Lago Oil and Transport Co, en van de Arend Petroleum Maatschappij, het Corps Consulaire, het bestuur van het Algemeen Nederlands Verbond).

Verder was de Kerk geheel gevuld met gelovigen.

Toen de klokken uitgeluid waren marcheerde de erewacht binnen onder het spelen van de dodenmars door Tamboer en Pijper en betrokken zij de wacht naast de katafalk.

Voor het altaar werd het geweer gepresenteerd.

De erewacht maakte een buitengewone indruk. Rechts op het presbyterium stonden tamboer en pijper.

Het Evangelie volgens den H. Joh. VI 37-40 werd in het Nederlands voorgelezen, terwijl de erewacht het geweer presenteerde.

Na het zingen van de Sanctus sloeg de tamboer een roffel op de omfloerse trom en werd het signaal „Stilte" geblazen.

Onder de Consecratie presenteerde de erewacht weder het geweer.

Na de Consecratie keerde de erewacht zich naar de katafalk, presenteerde geweer en speelden tamboer en pijper de Dodenmars van Chopin.

De Absoute werd verricht door den Hulpaalmoezenier Pastoor M. Holterman van San Nicolas met assistentie van den Pastoor der St. Franciscus parochie Th. Bartel en den kapelaan p. A. Frunt.

Terwijl de katafalk besprenkeld werd met wijwater sloeg de tamboer de roffel. Eveneens toen de katafalk bewierookt werd.

Na de Absoute speelden tamboer en pijper het Wilhelmus.

Het was een zeer plechtige moment. Iedereen stond naar de katafalk gekeerd, die bedekt was met de nationale driekleur.

R. K. MILITAIR TEHUIS WORDT OPENGESTELD.

In het kort gaf „Dagblad Amigoe di Curaçao" reeds het telegrafisch bericht van de opening van het R.K. Militair Tehuis te San Nicolas. Thans nog enkele biezonderheden over de onverwachte openingsplechtigheid.

Plotseling had deze plechtige inzegening en opening plaats. Reden van deze onverwachte gebeurtenis was de aanwezigheid van Z.E. den Gouverneur op dit Eiland, waarvan de actieve voorzitter, **dr. Dussenbroek,** wilde profiteren om meer solemniteit aan de zaak te geven.

Aanwezig waren o.a. veel officiële personen. Zeer veel militairen en persmensen.

Om 20.30 uur komt de Gouverneur binnen, begeleid door zijn Adjudant. De harmonie „San Michaël" speelt het Wilhelmus. Dr. Dussenbroek spreekt een inleidend woord, waarin hij speciaal den Gouverneur dankt voor Zijn hoge aanwezigheid.

De Aalmoezenier voert het woord.

Aalmoezenier Pater Michaël Holterman O.P., trok in zijn rede een vergelijking tussen het Militair Tehuis van Curaçao en dit van San Nicolas, en gaf aan het Tehuis van Aruba minder kans van slagen. Hij zette uiteen, dat een Militair Tehuis voor degenen is onder de militairen, die geen Tehuis hebben. Hij berekende, dat het merendeel van de militaire politie getrouwd is en dus wel een Tehuis heeft; hij zette uiteen, dat door de vaderlijke zegen van Commandant v.d. Spek op iedere vrije avond de Arubaanse Vrijwilligers en Schutters per truck naar huis worden gebracht — die hebben dus óók een tehuis — zodat het aantal dergenen, die geen tehuis hebben, betrekkelijk gering is, zijnde de Mariniers, de ongetrouwde politie-mannen de Vrijwilligers en Schutters, die van Curaçao naar hier zijn overgeplaatst.

Maar dezen nodigde hij dan ook met klem en kracht uit om dikwijls hier te komen; het Bestuur en hij zouden ervoor zorgen, dat ze er een waarachtig tehuis vinden.

Daarna werden de kruisbeelden gezegend, die in de zaal werden opgehangen en had de plechtige inzegening plaats van het huis zelf om de zegen van God over deze plaats af te smeken.

Gouverneur spreekt.

Vervolgens sprak de Gouverneur zelf. Mooi, indrukwekkend, hartelijk, echt het woord van een katholieken Gouverneur, die weet wat geloof betekent. De uitnodiging om het R.K. Militair Tehuis te komen openen, was een verrassing voor hem geweest, stond niet op zijn program, toen hij naar Aruba kwam, maar het was een verrassing van zeer aangename aard. Hij begreep, zoals misschien geen ander, de waarde van de aanwezigen, de betekenis van een R.K. Militaire Vereniging. Voor zich zag hij militairen van alle rangen.

Zelf had hij al die rangen doorlopen, van gewoon soldaat tot officier. Hij wist, wat het betekent soldaat te zijn; hij wist wat het betekent, wanneer je als soldaat aan je lot wordt overgelaten. Zeer mooi wees hij erop, dat de officieren een grote verantwoordelijkheid droegen, daar ze te zorgen hebben, niet alleen, dat hun onderdanen goed worden gevormd voor de krijg, maar eveneens, dat ze tenminste in even goede geestelijke **gesteltenis** de kazerne verlaten als toen ze daar **binnenkwamen.**

Maar hij wist ook, dat er in het dienst-leven goed gezorgd wordt, voornamelijk voor het lichaam, **maar dat de ziel dikwijls verwaarloosd wordt.**

Gelukkig vullen Aalmoezenier en R.K. Militaire Vereniging aan, wat in het kazerne-leven ontbreekt. En daarvoor was hij hoogst dankbaar.

De Gouverneur wees op de **moed,** als het karakteristieke van den militair; maar dan ook **moed** om uit te komen voor geloofsovertuiging, moed om te bidden, ook al is men omringd van andersdenkenden, moed om godsdienstige plichten trouw te vervullen, ook al wordt dikwijls in de kazerne met al die heilige zaken de draak gestoken.

De zegen Gods afroepende over dit nieuwe Tehuis, verklaarde de Gouverneur het voor geopend.

Nog dient vermeld een sympathieke daad van den garnizoens-commandant v.d. Spek, die het nieuwe Tehuis een klok cadeau deed — het klokje van gehoorzaamheid, zoals de voorzitter naderhand toelichtte — en de mooie woorden, die hij sprak over kameraadschap, die hier bevorderd zou worden.

Bij het besluiten van het officiële gedeelte werd het Wilhelmus gespeeld en verlieten de Gouverneur en Adjudant de zaal.

Het onofficiële gedeelte duurde voort in grote gezelligheid en kameraadschap.

BURGERLIJKE STAND.

Bevallen op:

April 29: Almary, Innocentia echtg. v. Thijzen, L. M. -z-; April 27: Koeiman, Marionita Aniseta echtg. v. Luciana, P. M. d.; Mei 6: Colombani Carmen del Valle echtg. v. Bislip, P. -d-; Mei 2; Hennecart, Marie Pauline Corelie echtg. v. Allian, S. C. G. Ch. d; April 15; Arrindell, Louisa d.

April 29: Karr, Marie echtg. v. Calvano, N. M. d; Mei 2: Geerman, Bernadina echtg. v. Lopez. F. z; April 26: Geerman, Silvia echtg. v. Dirks, A. z.; Mei 3: Werleman, Johanna Sabina echt. v. Dania, J. P. d.; Mei 4: Erasmus, Emilia echt. v. Hernandez, L. z.; Mei 3: Angela, Nicolasa echtg. v. Geerman, A. R. z.; April 29: Dirksz, Teodora d.; Mei 5: Tromp, Maria Presentacion echtg. v. Jacobs, H. S. z.; April 9: Blijden, Pearl Elizabeth echtg. v. Bowers, P. A. L. d; Mei 5 Boekhoudt, Natividad d.; Mei 7: Arends, Catharina Maria echtg. v. Dijkhoff, M. d.

Overleden op:

April 26: Manuel, Willem pl.m. 80 j; Mei 2: Gomez, Marco Jozef 9 mnd.; April 19: Pinedo, Eduardo Francisco 29 j.; Mei 3: Gilbert 89 j.; April 22: Tromp, Leocadia 23 j.; Mei 1: Noldus, Antonia Rosalina echtg. v. Lobbrecht, J. F. C. 26 j; April 28: Hall, Thomas Emanuel 58 j.; Mei 6: Loopstok, Eugenia 61 j.; Mei 6: Loefstop, Maria Ludwina 3 j.; Mei 6: Odor, Francisca Victorina 5 mnd.

Ondertrouwd op:

Mei 1: Keefer, William Cornelius en Saunders Janet; Hutchinson, George en Craigg, Udine; Kock, Marcial en Kock, Anno Rosilia; Mei 2: Charles, Duncan Hammedatha en Phipps, Frances; Mei 7: Ramharakh en Santjes, Nita Elsie.

Getrouwd op:

Mei 1: van Hetten, Jacques Anton en Terhoeven, Elisabeth Helena Theresia; Oduber, Urbano en Croes, Carmen Felepina; Mei 7: del Prado, Hendrik Richard en Henriquez, Gertrude Imelda.

BIJBEL IN CHINEES.

De volledige uitgave van de H. Schrift in het Chinees zal binnenkort worden voltooid. Het N.T. en bijna het gehele O.T. zijn reeds verschenen. Het werk staat onder leiding van de R.K. Universiteit te Peking.

CURACAO.

CUROM-NIEUWS.

Programma **Di.:** 8.35 Nieuwsbulletin.
12.15 Nieuwsbulletin, gevolgd door lunchmuziek.
19.30 Gevarieerd Programma.
20.00 **„Dispereert niet", Jan Pietersz. Coen,** door den heer W. Meyer, leeraar M.O. Geschiedenis.
20.30 Nederlands Nieuws en Nieuwsberichten.
2045 **Jack Harris & his Orchestra.**
21.15 Gevarieerd Programma.
21.45 Wilhelmus, sluiting.

De luisteraars willen hun toestel wel zo zacht afstellen, dat ook hun buren of huisgenoten van hùn radio kunnen genieten, kunnen praten en eventueel rusten.

CUROM TELEGRAFEERT MET KONINGIN.

De Curom zond op 10 Mei het volgende telegram naar Hare Majesteit de Koningin:

„De Curaçaose Radio Vereniging verzoekt Uwe Majesteit eerbiedig de uitdrukking van haar gevoelens van trouw en aanhankelijkheid aan Uwe Majesteit en het Huis van Oranje wel te willen aanvaarden, welke gevoelens zij hoopt duidelijk tot uiting te hebben gebracht in hare radio-uitzendingen ter herdenking van deze voor ons allen zo rampspoedige dag. Ziet vol vertrouwen uit naar de dag waarop met Gods hulp ons geliefd Vaderland zal zijn bevrijd."

DE NATIONALE CUROM-AVOND.

In culturele taak steunt Curom op Echtpaar-Kreps. Marinus Carrière declameert met mond en ogen. Wolmet Resoort had geen micro-koorts.

Elders in dit nummer is reeds gewezen op het culturele karakter van de Curom-Avond van jl. Zaterdag. Deze avond is geslaagd, niet alleen als herdenkingsavond van de 10e Mei, maar ook als symptoom van wat er aan Nederlandse cultuur hier leeft. Hij doet ons vragen: kunnen er niet vaker, bijv. eens per maand, dergelijke avonden worden georganiseerd? Voor de cultivering van het Nederlandse karakter van dit gebiedsdeel is zulk een avond van het grootste belang. Er is indertijd tussen „Dagblad Amigoe di Curaçao" en een ander orgaan een woordenwisseling geweest het cultureel karakter der Curom aanbelangende. Is dit dan niet het bevorderen van cultuur? Is dit niet het middel om in de verzaaiende en uitstervende Nederlanders uit Europa, die van de morgen tot de avond voortzeulen van de ene „drink" tot de volgende, zwelgende in de roddelgefluister, slapen, verveling, wat echt-Nederlandse energie te brengen?

De Curom heeft behalve een rede van Dr. Wybojan Goslinga een aantal personen laten declameren. Louis Willem de Wit, aardolieman en uitgever, zei het Wilhelmus, later de rei van Engelen uit Vondels Lucifer, Marinus C. J. Carrière, Prins Bernhardman, declameerde Scheepspraat van Constantijn Huygens.

Wolmet Resoort, een onderwijzeres, wier voornaam zo uitzonderlijk is, dat hij alleen in haar familie voorkomt, kwam voor het eerst voor de microphoon, maar had geen micro-koorts, toen zij van Brandt, van Adama van Scheltema en De Vries voorlas, een tere stem, die ook wonderwel doorkwam in de luidspreker. Zwaarder was Robert Boons stem, de Isla-mens, die van Greshof, Hemkes e.a. verzen zeide. Daar was Mevrouw J. Kreps-Willemse, van het Curom-Echtpaar, zij las uit de Statenbijbel voor, die opzichzelf al een stuk Nederlandse beschaving, traditie en volkszin is. Haar gave als declamatrice gaat die van dilettantisme te boven. Of men voor declamatie psalmen zal nemen of liever andere stof, is een vraag, die thans niet aan de orde is.

Ook Charlotte Köhler heeft zich aan de psalmen gewaagd. En het blijft een waagstuk, want wie zal zich vermeten om die minnetonen na te fluisteren, die daar gewisseld worden tussen de heilige Kerk en haren hemelsen Bruidegom? Wie zal zich onderwinden om te delen in wat de Vaders genoemd hebben, de intieme samenspraak der Allerheiligste Drievuldigheid? Onwillekeurig wordt bij het declameren van psalmen een sterk persoonlijk accent gelegd, hetgeen deze liederen vreemd zij. Maar wie enkele psalmen goed heeft horen declameren, draagt hiervan onwillekeurig toch iets mede.

Fijngevoeld was ook de keuze, vooral van die psalm, die lag opgeslagen in de Bijbel, die onder het puin van de N.H. Kerk in Londen vandaan kwam.

De andere declamatoren(-ices) bleven onder dit peil. De Heer Boon heeft een eigen accent in zijn stem, dat na enige tijd beslist bekoort. De Heer Carrière is voller, krachtiger, poseert het ganse lijf, declameert met mond en ogen, zet alles in, kan bijwijlen iets te geweldig willen doen. Doch deze declamator heeft eigen en goede talenten.

De Heer de Wit droeg het Wilhelmus en de Engelenrei voor. Het tweede was ongetwijfeld beter geslaagd, waartoe het rhythme zeker mede bijdroeg. Waar wij jl. Zaterdag ook bij andere gelegenheden stukken uit het Wilhelmus hoorden voordragen, moet ons van het hart, dat De Wits interpretatie verreweg de beste was. Toch beviel ons de Engelenrei beter, zij was strakker, liet daarom het geweldige der Engelen uitkomen, zonder hun zachtheid te beknotten.

Wolmet Resoort (laat zich Wollie noemen) heeft een meisjesstem, is daarom van geheel andere aard. De samenstellers van het programma — vermoedelijk alweer het Curom-Echtpaar — hebben goed gedaan de dames en heren dooreen te laten optreden. Nu was Wolmet Resoorts stem telkens een charmante noot. Vooral in Brandts Willem van Oranje, in Hoorniks Amsterdam kwam haar stem tot haar recht. Voor verontwaardiging in De Vries' Mythe der 20e Eeuw was haar stem misschien nog onvoldoende geschoold, en dit laatste doet ons slechts vragen, waarom de Curom — want dat is toch eigenlijk de instantie daarvoor — niet vaker zulke declamatie-avonden organiseert. Beluisterden wij de stem van het publiek goed, dat bestaat er ook daar wel belangstelling.

Der Curom komt hulde toe voor het genomen initiatief, en er is misschien plaats om in het biezonder haren Voorzitter Arnold Kreps als den immer anoniemen geestelijken vader van dit alles eens publiekelijk te complimenteren. En wie Arnold Kreps zegt, kan zijn gade niet vergeten.

Mevrouw J. Kreps-Willemsen, die meer is dan mede-werkster. Bij het ontwerpen van programma's, bij het aannemen van de ontelbare telefoontjes op nr. 249, bij het stuwen der beweging speelt zij een rol. Ook voor de mooie vertaling van de Matthäus-Passion had zij in stille anonymiteit gezorgd. In haar culturele taak steunt de Curom op het Echtpaar Kreps en dat de nationale avond van Zaterdag geslaagd is ,is ook weer aan dit Curom-echtpaar te danken.

OFFICIELE BEKENDMAKINGEN.

Verlof: A. A. Elodia, brievenbesteller op Curaçao, 4 weken vrijstelling van dienst; C. J. Marchena, kommies der Belastingen 2de klasse, 8 dagen binnenlands verlof wegens ziekte.

Eervol ontslag aan: Mej. L. Johnson, vakonderwijzeres in nuttige handwerken bij het Openbaar Onderwijs op St. Eustatius; ingang 16 September 1941; op haar verzoek; G. Pardo, bediende bij de Quarantainedienst alhier; op zijn verzoek; A. M. Arends Jr., tijd. schrijver op de Bureaux van het Bevolkingsregister en de Burgerlijke Stand op Aruba; op zijn verzoek.

Eervol ontheven: A. G. van der Dijs, schrijver, ambtenaar van het Bevolkingsregister en hulpambtenaar van de Burgerlijke Stand op Bonaire, weerkundige waarnemer en rooimeester op Bonaire van de verdere uitoefening van die functiën; Mr. S. Groen van zijn tewerkstelling ter Administratie van Financiën.

Detachering: A. G. van der Dijs, schrijver, naar Curaçao en werkzaam gesteld op de Bureaux van de Burgerlijke Stand en het Bevolkingsregister op Curaçao.

Benoeming: A. van Niel, tot seiner bij de landsradiodienst in Curaçao in tijdelijke dienst; J. C. Larmonie, veldwachter op St. Maarten N.G., is belast met de functie van cipier, buitengewoon hulpkommies der belastingen, havenbeambte en ambtenaar belast met de vreemdelingendienst.

Werkzaamstelling: Mej. L. C. M. van der Ree ten kantore van den Gezaghebber van Bonaire.

Toelating: R. P. Christenson, tot de uitoefening van de geneeskundige practijk uitsluitend op het terrein van de Lago Oil & Transport Co. Ltd. op Aruba.

BURGERLIJKE STAND.

Bevallen op:

April 19: Sjaw, Akian, Alma Evelin echtg. v. Berenos, C. L. d.; April 28: Muzo, Cleotilda Reyna d.; April 27: Scott, Charlotte Iona d.; April 28: Dirks, Caroline Emilie Christine d.: Mei 1: Prins, Hilda Etervina echtg. v. Leanez, L. G. d.; Mei 2: Ilario, Liberata Julieta echtg. v. Sint Jago, J. B. d.;

April 28: Boom, Leonarda d.; Mei 3: Karsters, Hilda Gerharda Winifred echtg. v. Struiken, N. H. J. z.; Mei 2: Meul Elsa Maria d; Esbeukman, Johanna Maria echtg v. Boll, D. d.; Mei 6: Trinidad, Florencia Isabel z.; Mei 1: Thomas, Norma Agatha Kelly z.; Mei 7: Tijssen, Alijda Maria Johanna echt. v. Seijkens, J. z.; Braat, Maria Hendrica echtg. van de Graaff, J. A. A. d.; Mei 3: Paulina, Silvania Antolina echtg. v. Ataliede, P. N. z.; Mei 7: Devers, Theodore Veronique d.; Mei 8: van Kimmenaede, Maria Wilhelmina echtg. v. Neman, M. R. z.

Ondertrouwd op:

Mei 7: Wesenhagen, Willem Joost en Pierpont, Johanna Elisabeth; Mei 8: Celestina, Ignacio en Suares, Hilaria Obispo; Maatrijk, Otto Heinrich en Treurniet, Heloise Florendina; Riley, Tobias en Cornet, Moceta Ulean, Alvares, Alfredo Quirino en Elizabeth, Elba Maria Monica, Cranston, Norris Gilbert en Faarup, Eugenie

Getrouwd op:

Mei 6: Ravesteijn, Gijsbertus Jacobus David Adriaan en Koppes, Geertje Mei 7: Arrindell, Crispus Cadmus en Cangieter, Eleazar Inez, Starreveld. Johan Herman en Timp, Margaritha Johanna Petronella. Albert, Eusebio Lorenzo en Dams, Ederlina Annastatia; Mei 8: Harel, Christopher Philbert en Alejo, Maria Antonia Dorotea.

Overleden op:

Mei 3: May, Kenneth Ronald 16 j.;
April 18: Dominguez, Jacobo Antonio echt. v. Gutierrez, J. C. 65 j; April 20: Medama, Johannes Henriquez wedn. v. Wassenaar,C. R. 84 j; April 22: Susanna, Pascual Paul echtg. v. Lourens, B. M. 34 j; April 24 Wanantonie, Simion Obispo echtg. v. Isenia Felicia O. 36 j., Daniel, Jose Antonio 34 j; April 29: Montero, Maria Candelaria 38j.

BOTICA'S.

Deze week hebben de volgende botica's de Zondag- en nachtdienst:
Otrabanda: Centraal.
Punda: Wilhelmina.

ALLERLAATSTE NIEUWS.

Terwijl Maarschalk Pétain zich aan de Riviera bevond, Darlan met de Duitse autoriteiten heulde en Generaal Huntziger te Vichy de zaken leidde, vonden gisteren over het gehele land de plchtigheden plaats ter viering van de feestdag van de heldin van Frankrijk, Jeanne d'Arc. Over het gehele land werden kampvuren ontstoken als symbool van de brandende Maagd van Orleans.

Z. H. de Paus schonk de gebruikelijke pallia aan 20 Aartsbisschoppen, waaronder de Aartsbisschop van Montevideo, in een geheim Consistorie van het Heilig College. De Paus maakte tevens de benoeming van 4 Bisschoppen bekend in een ceremonie van 20 minuten zonder daarbij, gelijk verwacht werd. te spreken over de internationale situatie. Aangezien Aartsbisschop Antonio Barbiei van Montevideo afwezig was werden de pallia namens hem in ontvangst genomen door Monsignori Aristodemo Polci en Poscuale Ciocia.

Van gezaghebbende Britse zijde commentrariëerde men het rapport, dat Rusland en Irak diplomatieke betrekkingen gevestigd hebben als een stap. die naar men meent, van niet veel waarde is als bij wijze van hulpverlening. Irak vroeg Rusland in 1940 om de diplomatieke relaties te vestigen en herhaalde dit verzoek toen Pro Nazie El Gailani zich van de macht verzekerde.

Politiek en Oorlog

AANVALLEN OP ENGELAND.

Het Ministerie van Luchtvaart en Binnenlandse Veiligheid gaf een communiqué uit, dat luidde: Gedurende de nacht had uitgebreide vijandelijke activiteit plaats boven Engeland en werd op enkele punten schade aangericht, hoewel die nergens zwaar is. Bommen werden geworpen op verschillende verspreid-liggende gebieden, doch geen enkele geconcentreerde aanval had plaats en het aantal ongevallen is niet groot. Zeven vijandelijke vliegtuigen werden in de afgelopen nacht vernield, 4 door onze gevechtsvliegtuigen en 3 door het afweergeschut (Londen, (AP) 12.5).

Uit Berlijn wordt gemeld, dat de Luftwaffe Zuid- en Centraal-Engeland gedurende de nacht heeft aangevallen met honderden vliegtuigen. Onder de objecten bevonden zich vliegvelden van de Raf, welke werden aangevallen met brisant- en brandbommen. Terugkerende piloten beweerden voltreffers te hebben geplaatst op hangars, barakken- en olievoorraden, waardoor grote branden ontstonden (Berlijn, (AP) 12.5).

BRITSE BOMMEN VALLEN OP HAMBURG, BREMEN, EMDEN EN ROTTERDAM.

De Raf geselde in de afgelopen nacht wederom de reeds zo dikwijls gebombardeerde steden Hamburg en Bremen met een nieuwe lading brisant-en brandbommen. Dit was de derde bestoking binnen vier dagen van de grote Duitse havens. De objecten van de grootste Britse luchtaanval in de oorlog gedurende Donderdagnacht werden in de nacht van Zaterdag wederom aangevallen.

De Engelsen deelden mede, dat een Armada van 100 vliegtuigen Hamburg aanvielen met de nieuwe „superbommen", die verwoesting aanrichtten in de scheepswerven en fabrieken.

Grote branden in beide steden werden waargenomen na de aanvallen van de afgelopen nacht, die bij goed weer plaats vonden. Onder de andere objecten van de Raf waren Emden en **Rotterdam**, welke voor de tweede achtereenvolgende nacht werden aangevallen. (Londen (AP) 12.5.).

DE AANVALLEN OP DUITSLAND.

Van gezaghebbende Duitse zijde werd medegedeeld, dat golven van Britse bommenwerpers niet nader genoemde kuststeden inhet Noorden van Duitsland aanvielen in de afgelopen nacht. Men deelde mede, dat brisantbommen en brandbommen schade veroorzaakten in verschillende woonwijken. Beweerd wordt, dat voor zover vastgesteld geen schade aan militaire bezittingen werd geleden. (Berlijn. (AP) 12.5.).

SPANJE ZOEKT NAUWERE RELATIES MET ZUID-AMERIKA.

De Mexicaan Rodolfo Reyes schreef een serie artikelen in het Madrileense weekblad „El Mundo" over de verschillende problemen van het „hispanismo" en zeide, dat Spanje voordeel zou moeten trekken uit de Spanjaarden, die thans wonen in de Zuidamerikaanse landen, waardoor betere relaties zouden ontstaan met die landen. Reyes schreef, dat alle diplomatieke en culturele zendingen samen Spanje niet zo nauw kunnen verbinden met Amerika als die bewonderenswaardige weinig bekende werklui, de „Indianos" [een naam die Samanres gaf aan zijn landgenoten, die woonden en werkten in Amerika -Red.]

Reyes zeide, dat Spanje bijvoorbeeld de gevestigde Spanjaarden in Amerika om handelsadvies zou moeten vragen in plaats van handelsattachés te zenden. (Madrid, (AP) 11.5.).

DARLAN VERLAAT PARIJS MET ONBEKENDE BESTEMMING.

Volgens onbevestigde rapporten heeft Darlan gisterenavond de bezette Franse hoofdstad incognito verlaten met onbekende bestemming. Men is van mening, dat hij waarschijnlijk zal confereren met een hoge persoonlijkheid. Deze conferentie zou plaats hebben ergens in het bezette gebied of Duitsland.

Gezien de besprekingen met het doel van samenwerking tussen Duitsland en Frankrijk een beslissende phase bereiken, werd enige dagen geleden gemeld, dat er een mogelijkheid bestond voor een ontmoeting tussen Darlan en de Duitse autoriteiten. Sedert Darlan gisteren vertrok werd geen nieuws ontvangen betreffende zijn verblijfplaats. (Vichy, (AP) 10.5.).

CAIRO'S LUCHTVAARTCOMMUNIQUE.

Uitgebreide schade werd gisteren aangericht aan vijandelijke vliegtuigen op de vliegvelden te Catania en Comiso op Sicilië. De aanval in de middag kwam als een volkomen verrassing en had veel succes.

Te Catania werden drie groepen Messerschmitt 111's en een groep van JU88's aangevallen. Volledige resultaten werden niet gezien, doch ongetwijfeld werd veel schade veroorzaakt. Manschappen, die renden van de eetzaal naar de schuilplaatsen, werden met machinegeweren beschoten.

Te Comiso had de aanval nog meer succes. Een ME109 werd vernield en ongeveer 30 officieren, die naar de eetzaal liepen, werden beschoten. Twee van onze vliegtuigen, die achterop kwamen, veroorzaakten brand in een Junker en twee andere vliegtuigen. Het vuur en de rook, welke ontstonden, vormden een mooi doelwit, zodat onze vliegtuigen omlaag doken en tweemotorige vliegtuigen bombardeerden, waarvan enkele in brand werden gezet. Tevens werd een andere JU52 brandende achtergelaten.

In Libye vielen gisterenavond grote bommenwerpers de haven van Tripoli aan. Verschillende voltreffers werden waargenomen op de Spaanse steiger met als resultaat een grote ontploffing en verschillende branden.

Een stel bommen landde op een electrische centrale. Verschillende bommen vielen op de haven maar de resultaten konden niet worden gezien door het rookgordijn. Brandbommen veroorzaakten een aantal andere branden Van deze succesvolle aanvallen kwamen al onze vliegtuigen veilig terug. In Irak volgde op het bombardement de bezetting van het Fort van Rubath. Men zal zich herinneren, dat het vliegveld twee dagen geleden door onze troepen was bezet. Dit gehele belangrijke gebied is thans volkomen onder contrôle gebracht. (Caïro, (AP) 11.5.).

VLOOTVERDAG TUSSEN ENGELAND, V.S., CHINA, AUSTRALIË EN NEDERLANDS OOST-INDIË.

Het Japanse blad „Nichi Nichi" hield vol, dat een geheim vlootverdrag is gesloten tussen Engeland, de Verenigde Staten, China, Australië en **Nederlands Oost-Indië**, teneinde de verdedigingslijn in de Middellandse Zee voor de Verenigde Staten te verzekeren. Het blad deelde mede, dat verdere besprekingen overeenkomstig het plan op 12 Mei te Singapore zullen plaats hebben (Tokio, (AP) 11.5).

MOSUL GEBOMBARDEERD.

De Duitse radio zond het Irakese communiqué uit, volgens welk 49 Britse vliegtuigen in de eerste week van de gevechten werden neergeschoten. Verder zeide het communiqué, dat de Engelsen Mosul in de olievelden op 8 Mei hebben gebombardeerd (New York, (AP) 11.5).

BRITS PASSAGIERSVLIEGTUIG VERLORERN.

Een passagier aan boord van een Brits vliegtuig, dat te Lissabon aankwam, deelde mede, dat een landvliegtuig welk gebruikt wordt voor de dienst tussen Londen en Lissabon op de grond werd vernield bij de Duitse aanval op Bristol in de nacht van Donderdag. (Lissabon (AP) 11.55.).

SOVJET AMBASSADEUR NAAR MOSKOU.

De Sovjet Ambassadeur Lavrishtev vertrok onverwachts per vliegtuig uit Sofia naar Moskou om waarschijnlijk rapport uit te brengen over de situatie, welke geschapen is door de Duitse dominatie van Zuid-Oost Europa en of hierdoor spoedig Turkije en de Sovjet direct zullen worden beïnvloed (Sofia, (AP) 12.5).

NEDERLAND.

„ONS NOORDEN" VERBODEN.

„Ons Noorden", r. k. dagblad in Nederland (hoofdredacteur Heer Hulsman, broer van Pater Maurus Hulsman O. P. alhier) is verboden.

OUD-MINISTER SLINGENBERG†

Mr. Marcus Slingenberg, oud-minister van Sociale Zaken, is in Haarlem op 60-jarige leeftijd overleden. De Heer Slingenberg was in Beerta, Gron., geboren, studeerde aan de Groningse Universiteit in de rechten, was sindsdien advocaat en notaris in Haarlem, begaf zich in de politiek — hij was vrijzinnig democraat — werd in 1916 tot lid van Gedeputeerde Staten van Noord Holland gekozen, in 1919 werd hij wethouder van Haarlem, later lid van de Eerste Kamer en minister.

CURACAO

CURAÇAO — SALVADOR. 2 — 2

Jan Publiek te Costa Rica vuurde onze jongens aan op een wijze dat deze dachten te Curaçao te spelen.

Voor dichtbezette tribunes, de schattingen variëren van 25 tot 28.000, stelt het Curaçaose team zich als volgt op.

Vos.
Davelaar Maduro(capt.)
Rosario P. Jansen Confessor
Becker Panneflek H. Nahar Pardo Bernabela.

De heer Dennert, omroeper van de wedstrijd is vol goede moed en zegt dat onze jongens deze match willen en zúllen winnen; dat alle spelers in uitstekende conditie zijn.

Dan snerpt het fluitje van den Cubaansen scheidsrechter voor beginnen. Al gauw moet onze verdediging ingrijpen en krijgt Vos enkele ballen te verwerken.

Onze voorhoede zit ook niet stil, maar toch zijn het onze tegenspelers die het eerst scoren als Vos een blunder maakt: de midvoor van Salvador trapt de bal uit zijn handen het doel in!

Wel een heel goedkoop maar tegelijk een erg duur goaltje, dat Curaçao de overwinning zal kosten.

Onze jongens zijn alweer in de aanval, Panneflek en Becker doen uitstekend werk; Nahar wordt geducht op zijn huid gezeten. De oranjehemden spelen stukken beter dan Donderdag ll. Het publiek is uitgelaten.

Hoekschop voor Salvador. Met een zuivere, afgesmeten boog zweeft de bal naar het doel, Vos wil het leer uit de lucht plukken maar mist! Rosario op de doellijn brengt redding!

Weer heeft onze verdediging handen vol werk. De midvoor schiet er met de bal vandoor, regelrecht op ons doel af. Een tijgersprong van Vos en het gevaar is bezworen maar... onze nationale doelman is geblesseerd.

Salcedo neemt zijn plaats in.

Charlie boezemt al meteen vertrouwen in als hij een hoekschop keurig uit de lucht grist.

Daar gaat onze aanval er vandoor. Pardo geeft een goede pass aan Nahar, een kogel die de lat scheert! Becker nu aan bod levert keurig spel; het publiek is uitgelaten. Bernabela schiet in het zijnet.

De heer Dennert is in de wolken over onze spelers. Hier een leuk intermezzo:

Midden in zijn raportage begint de heer Dennert opeens kort en ongeduldig in het Spaans te ratelen, dit duurt enkele seconden. Dan: er is een freekick tegen Salvador gegeven, maar waarom weet ik niet, want die vent begon opeens vervelend te kletsen over zijn krant! (Hij had het moeten verstaan! Red.).

De laatste 19 minuten voor de rust gaan in met Salvador in de aanval. Onze verdediging houdt stand met Salcedo in het doel die een kalme, veilige indruk maakt.

Een snelle aanval van onze voorhoede, Nahar gaat er vandoor, drie, vier spelers hangen als klitten aan hem, een pass naar Becker, scrimage voor het Salvador doel, de doelverdediger redt, kogelt de bal meteen naar zijn linkervleugel, een doorbraak en Salcedo heeft het nakijken. 0 — 2.

Dan is het rusten.

Na de thee beginnen onze jongens prachtig met twee gevaarlijke aanvallen. Panneflek kogelt enkele centimeters over de dwarslat.

Nu moet de heer Dennert, die met het vliegtuig gaat vertrekken, plaats maken voor den heer Zonruiter en, laten we eerijk blijven, dat was jammer voor de talrijke luisteraars!

Curaçao heeft de opstelling van de voorhoede enigzins gewijzigd en is nu Panneflek op de midvoor en Nahar op de rechtbinnenplaats.

Hoekschop voor onze jongens. Pardo kopt buiten bereik van de doelverdediger, een achterspeler op de doellijn redt: hoekschop. De doelverdediger kan slechts redden ten koste van een corner. Patricio Jansen geeft dan een kans cadeau.

Panneflek probeert het op zijn eentje, wordt in de rug aangevallen: vrije trap op de rand van het strafschopgebied. Panneflek kogelt enkele centimeters over!

Vijf en twintig minuten zijn er reeds verstreken en nog is de stand 2 — 0 voor Salvador. Daar heeft Pardo het leer, een rush, een kogel, de keeper heeft de bal niet klemvast, Nahar is er als de kippen bij en het is 2 — 1. Het publiek barst in gejuich los!

Curaçao wordt nu steeds sterker, goed samenspelend komt onze voorhoede keer op keer opzetten. De verdedigers van Salvador krijgen het te benauwd en trappen dikwijls over de zijlijn. Panneflek heeft de bal, naar Nahar, naar Bernabela, een kogel! Scrimage op de doellijn! Maar het lukt ook nu niet!

Dan heeft Panneflek de bal, hij passeert twee, drie spelers, een schot... goal! 2 — 2. Het publiek brult! Van den heer Zonruiter is enige tijd niets te verstaan!!

Curaçao ruikt de overwinning, onze jongens zijn niet te houden. Panneflek en Pardo gaan er samen met de bal vandoor; geen resultaat.

Een snelle uitval van Salvador, Salcedo brengt redding.

Nog enkele minuten resten er.

Het spel gaat nu meer gelijk op; dan komt het einde.

Nabetrachting:

Onze jongens hebben fijn gespeeld! Hadden misschien een kleine overwinning verdiend.

Vos scheen niet op dreef. Confessor was zwak, kreeg zelfs een verd... van heer Dennert.

Na de wedstrijd kwamen de volgende spelers even voor de microfoon: Pardo, Bernabela, Hernandez, Panneflek, Vos, Curiël, Nahar, Rosario, Salcedo en Bakhuis.

Wat héél prettig aandeed was de spontane groet van zo goed als allen aan „mama y tata"!

Fijn zo, boys!

FEUILLETON

DE MOORDENAAR VERMOORD.

46).

— In orde. Om de waarheid te zeggen, heb ik me al verbaasd, dat jullie niet eerder begonnen zijn. Hier zijn mijn sleutels, heren, en als jullie mijn zakken ook wilt doorzoeken, mij best. Zal ik mijn koffers uit het net halen?

— Dat zal de conducteur wel doen... Michel!

De inhoud van Hardmans twee koffers was spoedig doorzocht. Ze bevatten misschien een onevenredige hoeveelheid geestrijk vocht Hardman knipoogde.

— Ze doorzoeken niet dikwijls je valiezen aan de grens — niet als je den conducteur een fooitje geeft.

Ik gaf direct een bos Turkse banknoten en ik heb nog geen moeite gehad.

— En in Parijs?

Hardman knipoogde weer.

— Wanneer ik in Parijs kom, zei hij, — dan kan wat er over is van dit partijtje in een flesje voor haarwater.

— U gelooft niet in het drankverbod, zei monsieur Bouc, met een glimlach.

— Wel, zei Hardman, — ik heb me er nooit dik over gemaakt.

— Ah! zei monsieur Bouc. — Typische Amerikanen, voegde hij er bij.

— Ik zou graag naar Amerika gaan, zei Poirot.

— U zou daar doortastende, methodes leren, zei Hardman. — Europa moet gewekt worden. Het slaapt half.

Het is waar, dat Amerika het land van de vooruitgang is, stemde Poirot toe — Er is veel, dat ik bewonder bij de Amerikanen. Alleen — ik ben misschien ouderwets — maar ik vind de Amerikaanse vrouwen minder charmant dan mijn landgenoten. Het Franse of Belgische meisje, coquet, charmant — ik vind dat er geen is, die haar nabijkomt.

Hardman keerde zich af om een ogenblik naar de sneeuw te turen.

— Misschien hebt u gelijk, monsieur Poirot, zei hij. — Maar ik denk, dat iedere natie het meest van zijn eigen meisjes houdt.

Hij knipoogde, alsof de sneeuw zijn ogen pijn deed.

— Verblindend, hè? zei hij. — Zeg, heren, deze geschiedenis werkt op mijn zenuwen. De moord en de sneeuw en alles. En het niets doen. Maar rondhangen en de tijd doden. Ik wou wel eens aan de gang willen voor iets of iemand.

— De ware, westerse geest van bedrijvigheid, zei Poirot met een glimlach.

De conducteur zette de koffers weer op hun plaats en ze gingen naar de volgende coupé.

Kolonel Arbuthnot zat in een hoek een pijp te roken en een tijdschrift te lezen.

Poirot verklaarde hun boodschap. De kolonel protesteerde niet. Hij had zware leren suitcases.

— De rest van mijn bagage is over zee gegaan, verklaarde hij.

Als de meeste militairen, was de kolonel een nette inpakker. Het onderzoek nam een paar minuten.

Poirot merkte een pakje pijpschoonmakers op.

— Gebruikt u altijd hetzelfde soort? vroeg hij.

— Gewoonlijk. Als ik het krijgen kan.

— Ah! knikte Poirot.

Die pijpschoonmakers waren gelijk aan die, gevonden op de vloer van de coupé van den dode.

Dr. Constantine merkte dat op, toen ze weer in de gang stonden.

— Toch mompelde Poirot, kan ik het haast niet geloven. — Het ligt niet in zijn karakter, en als je dat hebt gezegd, heb je alles gezegd.

De deur van de volgende coupé was gesloten.

Het was die van prinses Dragiloff. Zij klopten en de diepe stem van de prinses riep: — Entrez.

Monsieur Bouc deed het woord. Hij was erg eerbiedig en beleefd, toen hij zijn bezoek verklaarde.

De prinses luisterde zwijgend naar hem, haar klein padachtig gezicht geheel impassief.

— Als het nodig is, heren, zei ze, toen hij uitgesproken had, — dan is alles gezegd. Mijn kamenier heeft de sleutels. Zij zal u helpen.

— Heeft uw kamenier altijd de sleutels, madame? vroeg Poirot.

— Zeker, monsieur.

En als gedurende de nacht, de douane bij een van de grenzen een stuk van uw bagage zou wensen te openen?

De oude dame haalde haar schouders op.

— Dat is heel onwaarschijnlijk. Maar in dat geval zou de conducteur haar halen.

— U vertrouwt haar dus zonder voorbehoud, madame?

— Dat heb ik u al gezegd, zei de prinses rustig. — ik heb geen mensen in dienst, die ik niet vertrouw.

— Ja, zei Poirot nadenkend. — Vertrouwen is inderdaad iets tegenwoordig. Het is misschien beter een alledaagse vrouw te hebben, die men kan vertrouwen dan een chique kamenier — bijvoorbeeld een elegante Parisienne.

Hij zag de donkere, intelligente ogen langzaam draaien en zich op zijn gezicht vestigen.

— Wat wilt u insinueren, monsieur Poirot?

— Niets, madame. Niets.

— Ja zeker, nietwaar. U denkt, waar, dat ik een chique Française moest hebben om voor mijn toilet te zorgen.

— Het zou misschien gebruikelijk zijn, madame.

Ze schudde haar hoofd.

— Schmidt heeft toewijding voor me. Haar stem sprak langzaam, alsof de woorden uit. — Toewijding — is onbetaalbaar.

De Duitse kwam met de sleutels. De prinses sprak tot haar in haar eigen taal, beval haar de valiezen te openen en de heren te helpen bij het zoeken. Zij zelf bleef in de gang naar de sneeuw kijken en Poirot bleef bij haar het aan monsieur Bouc overlatend, de bagage te doorzoeken.

Ze zag hem met een bittere glimlach aan.

— Wel, monsieur, wilt u niet zien wat mijn valiezen bevatten?

Hij schudde zijn hoofd.

— Madame, het is een formaliteit, dat is alles.

— Is u er zo zeker van?

— In uw geval, ja.

Wordt vervolgd.